

70 let društvene telesne vzgoje v Šiški

12. JUNIJA 1902 je bil v prostorih šišenske čitalnice ustanovni občni zbor šišenskega Sokola, prvega društva na območju Šiške, ki je želelo z redno telovadbo krepiti telesne in duševne sposobnosti Šiškarjev. V hiši J. Vodnika, na vogalu sedanje Majenove in Celovške ceste, so dobili polkletne prostore, jih opretili z orodjem in začeli. Telovadecv je bilo vedno več — prvi v slovenskem sokolstvu so vključili v vadbo tudi otroke — in po nekajkratnih selitvah so uvideli, da je rešitev za uspešno telovadbo le v svojem domu. Ustanovili so še društvo za zgradbo sokolskega doma, pomagali s prostovoljnimi delom in leta 1932 začeli telovaditi v lastnem domu in na telovadišču ob Drenikovi ulici v Spodnji Šiški. Vsakoletni nastopi, akademije, športna tekmovanja, taborenja in izleti so bili od tedaj pomembni dogodki v Šiški, po gostovanju z nastopi pa so bili znani v Komendi, Kamniku, Medvodah, Kranju, Škofji Loki, Logatcu, Višnji gori in drugod. Pomagali so tudi pri ustanovitvi društev v Zgornji Šiški in Šentvidu.

Izrazito napredna usmerjenost društva se je izkazala v letih 1941/45, ko je ogromna večina telovadcev aktivno delala za OF ali so odšli v partizane. Skoraj 40 jih je darovalo svoja življenja v NOB. Narodni heroji Zvonko Runko, Ljubo Serčer, Franc Stadler in več višjih oficirjev je izšlo iz tega društva.

Kmalu po osvoboditvi je ponovno začelo z delom telovadno društvo, kasneje preimenovano v TD Železničar, ki je razvijalo predvsem odbojko in košarko, žal le za manjše število kakovostnih športnikov. Zato je v februarju 1950 prišlo do ločitve — ustanovljeno je bilo telesnovzgojno društvo Partizan Spodnja Šiška, a športno društvo Železničar se je preselilo na stadion med kamniško in gorenjsko progo.

Danes je Partizan Spodnja Šiška med najmočnejšimi telesnovzgojnimi društvi v Ljubljani, saj združuje 800 telovadcev in športnikov, med njimi polovico žensk. Pri splošni vadbi je, poleg pionirskih in mladinskih oddelkov, že tradicionalno številen oddelek cicibanov, k razvedrilni vadbi pa je šele v zadnjem času začelo hoditi 60 članic. Starejši člani imajo na voljo odlično balnišče, ki je v lepem vremenu vseskozi zasedeno. Telovadišče z igriščem za roket in košarko je vedno dostopno občanom ne glede na članstvo v društvu, kar je v skladu z načeli množičnosti in odprtosti Partizana. Med športniki žanjejo največje uspehe orodni telovadci in judoisti, katerih redni treningi in začetniški tečaji uživajo poseben sloves. Omenimo naj še Miloša Vratiča, ki je v društvu dosegel uspehe že kot pionir z zmagami na prvih treh spominskih tekmovanjih narodnega heroja Zvonka Runka in z dolgoletno vztrajno vadbo postal državni prvak v orodni telovadbi. Končno je društvo rešilo tudi pereče vprašanje vodnikov, vodnic in trenerjev.

Del 30 % povečanja članstva je treba pripisati izredno lepo urejeni in opremljeni telovadnici, ki je od novembra 1970 dalje normalno ogrevana s centralno kurjavo in dovolj razsvetljena. Za to je zaslužna skupina delovnih odbornikov na čelu s predsednikom Janezom Matohom, tajnikom Zdenkom Muharjem in predsednikom gospodarskega odbora Albertom Antoničem, ob polnem razumevanju občine in krajevne skupnosti Hinko Smrekar.

Proslava 70-letnice društvene telesne vzgoje v Šiški bo delovna in se je začela s tradicionalnim XIII. spominskim tekmovanjem narod-

nega heroja Zvonka Runka. Nadaljevala se bo z vrsto prireditev, tekem in turnirjev, zaključila pa z akademijo 8. junija v tivolski dvorani.

Marko MRAK

KKK „Rašica“ — uspešen start

LANI STA na območju občine Šiške delovala dva kajak kanu kluba in to Vikre in Tacen. V Vikrech niso imeli toliko dobrih tekmovalcev kakor v Tacnu, zato so se januarja 1971 združili v enotni klub KAJAK KANU KLUB »RAŠICA«. Ime so povzeli po Tovarni pletenin in konfekcije »RAŠICA« iz Gamelj, ki je obenem tudi pokrovitelj in mentor. Rašica je poleg Ljubljanskega broderskega kluba (LBD) najmočnejši klub v Sloveniji in Jugoslaviji, saj ima v svojih vrstah nekaj odličnih tekmovalcev, ki že vrsto let branijo barve Jugoslavije na tekmovanjih v tujini (Hočevar, Čizman, Skok, Iglčar in dvojica Kepic—Ovčak). Klub, ki je po sestavi članstva zelo mlad in tudi vodstvo je iz vrst mladine, ima za eno glavnih nalog gojiti kajakaštvo in kanuizem, ter delo z mladimi. Saj to je tudi člen v našem boju za vseljusko obrambo, kajti veliko bi lahko pomagali izkušeni mladinci, ki dobro obvladajo vožnjo s čolni. Udeležijo se skoraj vseh tekmovanj, na katere jih povabijo v domovini in tujini, če imajo za to zadostna finančna sredstva. Oprema za tekmovalca in čoln pa je velik izdatek za klub, tako da mnogi vozijo v svojih čolnih in imajo svojo opremo. Da bi ta problem vsaj malo ublažili, so se odločili, da bodo poskušali sami z gradnjo čolnov. Pri tem imajo nekaj uspeha, saj pokrijejo vsaj najnujnejše primere v klubu. Če bi kupovali čoln v

tujini, bi jih prišel okoli 3000 din. Večni problem je bil prostor, kamor bi lahko shranjevali čolne in imeli svoj prostor, zato so pričeli 1969. leta z gradnjo klubskih prostorov v Tacnu tik ob tekmovalni progi, kjer se vsako leto vrši naša največja mednarodna prireditev »TACEN«. Zaradi pomanjkanja denarja so morali v lanskem letu ustaviti gradnjo, vendar upajo, da bodo letos nadaljevali in dogradili za silo, tako da bi imeli shrambo za čolne in prostor, kjer bi se sestajali in se pogovorili o bodočem delu. V pretekli sezoni jim je uspelo s pomočjo Tovarne Rašica dobiti kombi za prevoz tekmovalcev in čolnov, kajti odhod na tekmovanja je bil vedno pereč problem, kako organizirati vožnjo tekmovalca in čolna. Prej so se vozili večinoma z privatnimi avtomobili.

V svojem letu dni obstoja kot klub Rašica so organizirali štiri velika tekmovanja v Tacnu in na Bohinjki, pomagali so pri organizaciji Mednarodnega slaloma v Tacnu in spusta na Kolpi. Za svojo osrednjo tekmo so si izbrali mesec september, ko je na sporedu Mednarodni kajak-kanu slalom »RAŠICA«, prvi je bil lansko leto v počastitev 30-letnice vstaje slovenskega naroda in požiga vasi Rašice. Letošnja tekma se bo vključila v proslavo praznovanja tovarne pletenin in konfekcije »RAŠICA«. Tudi za mladi kader so poskrbeli in imajo treninge na vodi v poletnih mesecih, medtem ko so v zimskem času trenirali v telovadnici osnovne šole v Smartnu pod Šmarno goro. Pomanjkanje je strokovnega kadra za trenerje, tako da opravljajo to težko in zahtevno vlogo kar bivši tekmovalci, ki so zapustili ta šport zaradi bolezni ali podobnega. Kar zamislite si da bi vi marca, ko je v planinah še sneg, veslali po Savi. Pri nas pa se ne dobi moltoprem obleka (potapljaška) ali pa je zelo draga.

Na tem mestu bi se radi zahvalili vsem, ki so kakorkoli pripomogli k razvoju našega kluba, in želimo, da bi še v prihodnje tako plodno sodelovali.

Ljubo STOJANOVIC

Dvojica Kepic—Ovčak na tekmovanju v Loferju (Avstrija)

20 let skakalnic v Selu

MED SMUČARSKA društva v naši občini spada tudi Smučarsko društvo »STRAHOVICA« iz Sela pri Vodicaх nad Ljubljano. To društvo združuje mladince in člane iz okoliških vasi, in deluje že 22. leto.

Leta 1950 so se zbrali smučarji iz Sela in od drugod, ter ustanovili Smučarsko društvo »Strahovica«. Ime so vzeli po lepi dolini, kjer imajo svoje skakalnice in sedaj tudi dom. Prvotno so gojili samo smučanje, kasneje so spoznali, da bi lahko imeli tudi skakalnico, saj je v okolici primeren teren za skakalnice do 60 metrov. Po enem letu so pričeli z gradnjo skakalnice, pri tem delu jim je bil za vodjo »oče« planiških skakalnic pokojni ing. Stanko Bloudsek. Za silo so dogradili 35 m »pručko«; vsa dela so opravljali prostovoljno in z velikim zanosom, saj jim je bilo to edino razvedrilo. S skromnimi začetki so se udeleževali tekmovanj, bilo je veliko opreme in ostalega, tako da so pričeli misliti tudi na svoj dom, kjer bi se lahko sestajali v prostem času. Z velikim razumevanjem vaščanov iz okoliških vasi so pričeli leta 1955 z gradnjo doma — koče, tako imenujejo

svoj prostor. Sprva je služil kot shramba za smuči, nato pa so ga vsako leto dograjevali, tako da ga je danes z veseljem pogledati. Dotacije od ObZTK Ljubljana—Šiška so bile pičle, treba je bilo nabaviti oprema za tekmovalce. Znašli so se in pričeli z prodajo sokov in piva, da so vsaj malo ublažili pomanjkanje denarja. Pri gradnjah so jim veliko pomagali vaščani z materialom in prostovoljnimi delom, tako da je bilo pri vseh gradnjah opravljeno nad 20.000 ur dela. Leta 1970 so rekonstruirali veliko skakalnico na 40 metrov, pri tem so imeli na razpolago buldožer, ki ga je posodilo cestno podjetje TLAK iz Šentvida. Imajo še malo skakalnico za pionirje (20 metrov).

Za svoje prizadevanje in marljivo delo z mladino na področju telesne kulture v občini Šiška, jih je ObZTK Ljubljana—Šiška ob jubileju leta 1970 za 20. leto delovanja nagradila in podelila priznanje in diplomo. Tudi med tekmovalci je nekaj dobrih skakalcev, tako imajo v svojih vitrinah štiri članske in dva pionirska naslova občinskih prvakov v skokih. Udeležijo se vseh tekmovanj, na katere jih povabijo, vendar je denar vedno vprašanje. Od dotacije iz občinske zveze komaj krijejo vse izdatke, ki se naberejo čez leto pri koči in skakalnici.